UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO(kolmas jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2010 *

Asiassa T-411/07,

Aer Lingus Group plc, kotipaikka Dublin (Irlanti), edustajinaan aluksi solicitor A. Burnside ja asianajajat B. van de Walle de Ghelcke ja T. Snels, sittemmin solicitor A. Burnside ja asianajaja B. van de Walle de Ghelcke,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään X. Lewis, É. Gippini Fournier ja S. Noë,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Ryanair Holdings plc, kotipaikka Dublin (Irlanti), edustajinaan J. Swift, QC, solicitor V. Power, solicitor A. McCarthy, solicitor D. Hull ja asianajaja G. Berrisch,

väliintulijana,

jossa on kyse vaatimuksesta kumota komission 11.10.2007 tekemä päätös K(2007) 4600, jolla hylättiin kantajan vaatimus yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1) 8 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta ja välitoimien määräämisestä mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan perusteella,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kantza,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.7.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1; jäljempänä yrityskeskittymistä annettu asetus) 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Keskittymän määritelmä”, säädetään seuraavaa:

”1. Keskittymän katsotaan syntyvän, jos määräysvalta siirtyy pysyvästi seurauksena siitä, että

a) kaksi yritystä tai yrityksen osaa tai useampi yritys tai yrityksen osa, jotka ovat aikaisemmin olleet itsenäisiä, sulautuu; taikka

b) yksi tai useampi henkilö, jolla jo on määräysvalta ainakin yhdessä yrityksessä, tai yksi tai useampi yritys hankkii ostamalla osakkeita tai osuuksia taikka varoja, sopimuksella tai muulla tavoin suoran tai välillisen määräysvallan, joka koskee yhtä tai useampaa yritystä kokonaisuudessaan tai jotakin sen tai niiden osaa.

2. Määräysvalta perustuu oikeuksiin, sopimuksiin ja muihin keinoihin, jotka joko erikseen tai yhdessä ja ottaen huomioon asiaan liittyvät tosiasialliset ja oikeudelliset olosuhteet antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa yrityksessä – –.”

2 Yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan, jonka otsikko on ”Komission päätöksentekovaltuudet”, 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos komissio katsoo, että keskittymä

a) on jo toteutettu ja kyseinen keskittymä on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi; tai

– –

komissio voi:

– vaatia keskittymään osallistuvia yrityksiä purkamaan keskittymän, erityisesti purkamalla sulautuman tai luopumalla hankituista osakkeista tai varoista, jotta ennen keskittymän toteuttamista vallinnut tilanne palautettaisiin. Jos tilanteen palauttaminen ei ole mahdollista purkamalla [keskittymä], komissio voi ryhtyä muihin aiheellisiin toimenpiteisiin ennen keskittymän

toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseksi mahdollisimman suuressa määrin

– määrätä muita aiheellisia toimenpiteitä varmistaakseen, että keskittymään osallistuvat yritykset purkavat keskittymän tai toteuttavat muita korjaavia toimenpiteitä komission päätöksen mukaisesti.

Tapauksissa, jotka kuuluvat ensimmäisen kohdan a alakohdan piiriin, mainitussa alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan ottaa käyttöön joko 3 kohdan nojalla tehdyllä päätöksellä tai erillisellä päätöksellä."

3 Yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Komissio voi toteuttaa asianmukaisia välitoimia tehokkaan kilpailun edellytysten palauttamiseksi tai säilyttämiseksi, jos keskittymä

– –

c) on jo toteutettu ja se on julistettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi."

4 Yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan, jonka otsikko on ”Asetuksen soveltamisala ja toimivalta”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltio ei saa soveltaa kansallista kilpailulainsäädäntöään yhteisönlaajuiseen keskittymään.”

Tosiseikat

Asianosaiset

5 Kantaja Aer Lingus Group plc on Irlannin oikeuden mukaan perustettu osakeyhtiö. Kun Irlannin hallitus yksityisti sen vuonna 2006, valtio säilytti 25,35 prosentin osuuden osakepääomasta, ja Aer Lingusin osakkeet otettiin julkisen kaupankäynnin kohteeksi 2.10.2006. Aer Lingus Group on Aer Lingus Ltd -nimisen lentoyhtiön (jäljempänä yhdessä käsiteltynä Aer Lingus), jonka kotipaikka on Irlannissa ja joka tarjoaa Dublinin, Corkin ja Shannonin lentokentille suuntautuvia ja niiltä lähteviä reittilentopalveluja, omistava holdingyhtiö.

6 Ryanair Holdings plc (jäljempänä Ryanair) on yhtiö, jonka osakkeet ovat julkisen kaupankäynnin kohteena ja joka tarjoaa reittilentopalveluja 40 maassa, myös Irlannin ja muiden Euroopan maiden välillä.

Ryanairin tekemä ostotarjous Aer Lingusista ja omistusosuuksien hankkiminen

7 Ryanair ilmoitti 5.10.2006 eli kolme päivää sen jälkeen, kun Aer Lingusin osakkeet oli ensimmäistä kertaa noteerattu pörssissä, aikeestaan esittää julkinen ostotarjous koko Aer Lingusin osakepääomasta. Tämä julkinen ostotarjous esitettiin 23.10.2006 ja siinä asetettiin tarjouksen hyväksymiselle 13.11.2006 päättyvä määräaika, jota Ryanair jatkoi ensin 4.12.2006 ja sitten 22.12.2006 saakka.

8 Ennen kuin Ryanair ilmoitti aikeestaan esittää julkinen ostotarjous, se oli hankkinut markkinoilta 16,03 prosentin osuuden Aer Lingusin osakepääomasta. Ryanair nosti 5.10.2006 tämän osuuden 19,21 prosenttiin. Vähän myöhemmin Ryanair hankki lisää osakkeita siten, että 28.11.2006 se hallitsi 25,17 prosenttia Aer Lingusista. Tämä omistusosuus säilyi muuttumattomana elokuuhun 2007 saakka, jolloin Ryanair jäljempänä 15 kohdassa mainittavasta Euroopan yhteisöjen komission 27.6.2007 tekemästä päätöksestä huolimatta hankki Aer Lingusin osakepääomasta 4,3 prosenttia lisää ja nosti omistusosuutensa 29,3 prosenttiin.

Ilmoitettua keskittymää koskeva tutkimus ja kielto

9 Keskittymähankkeesta, jossa Ryanairin piti julkisella ostotarjouksella hankkia yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määräysvalta Aer Lingusissa, ilmoitettiin komissiolle 30.10.2006 tämän saman asetuksen 4 artiklan mukaisesti (jäljempänä ilmoitettu keskittymä tai keskittymä).

10 Ryanair ilmoitti 19.12.2006 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että sen suorittamat osakkeiden hankinnat olivat osa sen suunnitelmaa hankkia määräysvalta Aer Lingusissa.

11 Komissio katsoi 20.12.2006 tekemässään päätöksessä, että keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille oli vakavia epäilyjä, ja päätti aloittaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun perusteellisen menettelyn. Keskittymä kuvattiin tämän päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa seuraavalla tavalla:

”Koska Ryanair on hankkinut ensimmäiset 19 prosenttia Aer Lingusin osakepääomasta vähemmän kuin 10 päivää ennen tekemäänsä julkista ostotarjousta ja 6 prosenttia lisää vähän tämän jälkeen, osakkeiden hankintaa julkista vaihetta ennen ja sen jälkeen sisältävien toimien sekä itse julkista ostotarjousta koskevan ilmoituksen katsotaan muodostavan yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklassa tarkoitetun yhden keskittymän.”

12 Perusteellisen menettelyn aloittamisesta seurasi Ryanairin tekemän julkisen ostotarjouksen voimassaoloajan päättyminen tässä asiassa annettavaa lopullista päätöstä odotettaessa. Irlannin lainsäädännöstä seuraa komission tutkittavaksi asetetun julkisen ostotarjouksen voimassaoloajan päättyminen, jos komissio aloittaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen menettelyn. Ryanairin toimitusjohtaja ilmoitti kuitenkin 20.12.2006 päivätyssä lehdistötiedotteessa seuraavaa:

”Ryanair pitäytyy aikeessaan ostaa Aer Lingus ja aikoo jatkaa pyrkimistä kohti tutkimuksen II vaiheen menestyksekästä – jollainen siitä mielestämme tulee – päättämistä.”

13 Komissio toimitti 3.4.2007 Ryanairille yrityskeskittymistä annetun asetuksen 18 artiklan mukaisesti väitetiedoksiannon. Ilmoitettu keskittymä kuvattiin tämän tiedoksiannon 7 kohdassa samoin kuin perusteellisen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä.

14 Ryanair ilmoitti väitetiedoksiantoon 17.4.2007 antamassaan vastauksessa, että se sitoutuu komissiota kohtaan siihen, ettei se käytä omistamiinsa Aer Lingusin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ennen perusteellisen menettelyn päättämistä, ja väitti myös, että nämä osakkeet eivät mahdollista sille missään tilanteessa määräysvallan käyttämistä Aer Lingusissa.

15 Komissio totesi 27.6.2007 yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 3 kohdan perusteella, että ilmoitettu keskittymä oli yhteismarkkinoille soveltumaton (päätös K(2007)3104, asia COMP/M.4439 – Ryanair/Aer Lingus, jäljempänä Ryanair-päätös). Tämä päätös oli asian T-342/07, Ryanair vastaan komissio, jossa Aer Lingus oli mukana komission vaatimuksia tukevana väliintulijana, kohteena.

16 Ryanair-päätöksen 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Koska Ryanair on hankkinut ensimmäiset 19 prosenttia Aer Lingusin osakepääomasta vähemmän kuin 10 päivää ennen julkisen ostotarjouksen tekemistä ja kuusi prosenttia lisää vähän tämän jälkeen, ja kun otetaan huomioon Ryanairin selitykset siitä taloudellisesta päämäärästä, jota se tavoitteli näiden toimenpiteiden suorittamishetkellä, toimenpiteiden kokonaisuuden, johon kuuluu osakkeiden hankinta ennen julkisen ostotarjouksen vaihetta ja sen jälkeen sekä julkinen ostotarjous itsessään, on katsottava muodostavan yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklassa tarkoitetun yhden keskittymän.”

Aer Lingusin ja komission välinen kirjeenvaihto keskittymää koskevan tutkintamenettelyn aikana

17 Aer Lingus esitti keskittymää koskevan tutkintamenettelyn aikana komissiolle useita huomautuksia, jotka koskivat Ryanairin omistusta Aer Lingusin osakepääomasta.

18 Aer Lingus vaati komissiolta alustavasta tutkintamenettelystä alkaen sitä, että Ryanairin osakeomistusta ja sen tekemää julkista ostotarjousta on kohdeltava yhtenä keskittymänä. Aer Lingus vaati perusteellisen menettelyn, jonka aikana komissio katsoi näiden kahden osion olevan osa yhtä keskittymää, aloittamista koskevan päätöksen tekemisen jälkeen 25.1.2007 ja sitten 7.6.2007 päivätyillä kirjeillä komissiota määräämään siitä, että Ryanairin on luovuttava osuudestaan Aer Lingusin osakepääomasta, ja tarpeellisista välitoimista yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella. Jos komissio ei katso olevansa toimivaltainen toimimaan näiden säännösten perusteella, toissijaisesti Aer Lingus vaati komissiota toteamaan, että kilpailuasioista vastaavilla kansallisilla viranomaisilla ei ollut yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohdan perusteella estettä käyttää toimivaltaansa tämän osakeomistuksen osalta.

19 Komission kilpailun pääosasto kirjoitti 27.6.2007 eli Ryanair-päätöksen tekemispäivänä Aer Lingusille ilmoittaakseen sille, ettei sen yksiköillä ollut toimivaltaa määrätä Ryanairia luopumaan vähimmistöosuudestaan tai ryhtyä yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisiin muihin toimiin ennen keskittymän toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseksi. Kilpailun pääosasto lisäsi, että tämä kanta ei rajoittanut jäsenvaltioiden toimivaltaa soveltaa mahdollisesti kilpailulainsäädäntöään Ryanairin suorittamaan Aer Lingusin vähemmistöosuuden hankintaan.

Aer Lingusin ja komission välinen kirjeenvaihto Ryanair-päätöksen jälkeen, vaatimus toimia EY 232 artiklan perusteella ja riidanalainen päätös

20 Ryanair-päätökseen, jolla kielletään Ryanair/Aer Lingus -hankkeen toteuttaminen, ei sisälly mitään Ryanairin 25,17 prosentin omistusosuutta Aer Lingusissa koskevia toimia.

21 Aer Lingus osoitti 12.7.2007 komissiolle, Irish Competition Authoritylle (Irlannin kilpailuviranomainen), Yhdistyneen kuningaskunnan Office for Fair Tradingille (kaupankäynnin oikeudenmukaisuutta valvova virasto) ja Saksan Bundeskartellamtille (liittovaltion kilpailuviranomainen) muistion ja kehotti näitä viranomaisia hyväksymään yhteisen kannan siitä, millä viranomaisella on valta toimia tämän omistusosuuden osalta. Kantajan mukaan tämä muistio osoitettiin Office for Fair Tradingille ja Bundeskartellamtille, koska nämä viranomaiset olivat keskittymien valvontaa koskevien kansallisten säännösten perusteella toimivaltaisia toimimaan vähemmistöosuuksien osalta, ja Irish Competition Authoritylle, koska kaksi kyseessä olevaa yhtiötä ovat irlantilaisia ja koska keskittymällä oli suurin vaikutus Irlannissa asuviin kuluttajiin.

22 Komission yksiköt toistivat 3.8.2007 päivätyssä kirjeessä kantansa, jonka mukaan niillä ei ollut toimivaltaa määrätä Ryanairia luopumaan osakeomistuksestaan mutta tämä ei estänyt jäsenvaltioita soveltamasta omaa kilpailulainsäädäntöään.

23 Aer Lingus osoitti 17.8.2007 kirjeen komission kilpailuasioista vastaavalle jäsenelle ja kehotti komissiota ryhtymään toimiin EY 232 artiklan perusteella ja aloittamaan

yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn ja määräämään mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan nojalla välitoimia tai ilmoittamaan virallisesti, ettei sillä ole siihen toimivaltaa. Lisäksi Aer Lingus vaati komissiota ottamaan nimenomaisesti kantaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan tulkintaan Ryanairin sen osakepääomasta omistaman 25,17 prosentin osuuden osalta.

24 Aer Lingus sai 11.10.2007 vastauksen komissiolta (jäljempänä riidanalainen päätös).

25 Yhtäältä komissio hylkää riidanalaisessa päätöksessä Aer Lingusin vaatimuksen Ryanairia koskevan menettelyn aloittamisesta yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan perusteella. Ensinnäkin se huomauttaa, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee, että keskittymä on toteutettu vasta sitten, kun yritys hankkii määräysvallan eli mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa toisessa yrityksessä (riidanalaisen päätöksen kahdeksas perustelukappale). Komissio korostaa myös, että mainitun asetuksen 8 artiklan 4 kohdasta ilmenee, että jos se toteaa, että keskittymä on jo toteutettu ja että se on julistettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, se voi silloin määrätä kyseisiä yrityksiä purkamaan keskittymän erityisesti luopumalla kaikista hankituista osakkeista tai varoista, jotta ennen keskittymän toteuttamista vallinnut tilanne palautettaisiin. Se huomauttaa myös, että se voi myös määrätä muista aiheellisista toimenpiteistä, jotta kyseiset yritykset purkavat keskittymän tai ryhtyvät toimiin, joilla pyritään ennen keskittymän toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseen (yhdeksäs perustelukappale).

26 Komissio soveltaa sitten näitä säännöksiä käsiteltävänä olevaan asiaan ja toteaa riidanalaisen päätöksen 10 ja 11 perustelukappaleessa, että ilmoitettua keskittymää ei ollut toteutettu ja että riidanalainen omistusosuus ei anna Ryanairille määräysvaltaa Aer Lingusissa. Näissä perustelukappaleissa todetaan seuraavaa:

”(10) Komissio katsoo, että esillä olevassa asiassa tutkittua keskittymää ei ole toteutettu. Ryanair ei ole hankkinut määräysvaltaa Aer Lingusissa, ja [Ryanair-]päätöksessä suljetaan pois se, että Ryanair voisi hankkia sen myöhemmin osana ilmoitettua keskittymää. Komissiossa käydyn menettelyn aikana suoritettujen toimien ei siten voida katsoa olevan osa toteutettua keskittymää.

(11) Tältä osin on korostettava, että 25,17 prosentin vähemmistöosuus ei anna Ryanarille yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tosiasiallista tai oikeudellista määräysvaltaa Aer Lingusissa. Vaikka vähemmistöosuus voi tietyissä olosuhteissa johtaa määräysvallan käyttöön, komissiolla ei ole käytettävissään mitään sellaista, mikä osoittaisi, että käsiteltävän asian olosuhteet olisivat tällaiset. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Ryanairin oikeudet vähemmistöosakkaana (erityisesti Irlannin yhtiölainsäädännön mukainen oikeus vastustaa ’erityisiksi’ kutsuttuja päätöksiä) liittyvät yksinomaan vähemmistöosakkaiden suojelua koskeviin oikeuksiin. Nämä oikeudet eivät kuitenkaan anna yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määräysvaltaa. Lisäksi ei vaikuta siltä, että Aer Lingus itse antaisi ymmärtää, että tämä vähemmistöosuus voisi johtaa siihen, että Ryanair käyttäisi siinä määräysvaltaa, eikä se ole esittänyt komissiolle mitään todisteita, jotka antaisivat viitteitä tällaisen määräysvallan olemassaolosta.”

27 Lisäksi komissio hylkää riidanalaisen päätöksen 12 ja 13 perustelukappaleessa Aer Lingusin esittämän arvioinnin, jonka mukaan Ryanairin vähemmistöosuus sen osakepääomasta merkitsisi komission yhteismarkkinoille soveltumattomaksi julistaman

keskittymän osittaista toteuttamista, joka pitäisi yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla estää, seuraavasti:

”(12) Ehdotettua tulkintaa vähemmistöosuuden hankinnasta yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvana ’osittaisena toteuttamisena’ on vaikeaa sovittaa yhteen tämän säännöksen sanamuodon, jossa viitataan selkeästi keskittymään, joka on ’jo toteutettu’, kanssa. Koska yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa tarkoitettu keskittymän ratkaiseva osa eli määräysvallan hankkiminen puuttuu, esillä olevassa asiassa ei ole mahdollista puhua keskittymästä, joka ’on jo toteutettu’, ja asianosaisia ei siten voida velvoittaa ’purkamaan keskittymä’. Komission toimivalta rajoittuu tilanteisiin, joissa ostaja saa määräysvallan kohteessa. Yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisilla päätöksillä pyritään lievittämään kielteisiä kilpailuvaikutuksia, joita tämän asetuksen 3 artiklassa määritellyn kaltaisen keskittymän toteuttamisesta voi seurata. Käsiteltävässä asiassa tällaisia kielteisiä vaikutuksia ei voi ilmetä, sillä Ryanair ei ole hankkinut eikä se voi hankkia määräysvaltaa Aer Lingusissa osana suunniteltua keskittymää.

(13) Tämän asian tilanne eroaa tältä osin selkeästi niistä aikaisemmista tilanteista, joissa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa on sovellettu, kuten asian Tetra Laval/Sidel tai asian Schneider/Legrand tilanteista, joissa julkinen ostotarjous oli jo kokonaisuudessaan toteutettu ja ostaja oli hankkinut määräysvallan kohteessa.”

28 Koska yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa käytetään samaa ilmaisua kuin 8 artiklan 4 kohdassa niiden tilanteiden tunnistamiseksi, joissa komissio voi toimia, ja koska keskittymää ei ollut käsiteltävänä olevassa asiassa toteutettu,

komissio hylkää riidanalaisessa päätöksessä samoista syistä Aer Lingusin vaatimuksen välitoimien määräämisestä mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan perusteella (ks. riidanalaisen päätöksen 15–17 perustelukappale).

29 Toisaalta komissio esittää, että siltä osin kuin kyse on yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan tulkitsemisesta siltä osin kuin kyse on Ryanairin 25,17 prosentin omistusosuudesta Aer Lingusin pääomasta, tämän säännöksen 3 kohdassa asetetaan vain jäsenvaltioita koskeva velvollisuus eikä anneta sille erityistä oikeutta tai toimivaltaa. Komissio katsoo siten, että sillä ei ole toimivaltaa esittää velvoittavaa tulkintaa jäsenvaltioille osoitetusta säännöksestä ja että se ei voi vastata Aer Lingusin esittämään tulkintaa koskevaan vaatimukseen (ks. riidanalaisen päätöksen 20–25 perustelukappale sekä 26 perustelukappaleen viimeinen virke).

30 Komissio esittää myös, että jos jäsenvaltio ei noudata yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa, sillä on aina mahdollisuus aloittaa mainittua valtiota vastaan EY 226 artiklan mukainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely (riidanalaisen päätöksen 21 perustelukappale). Samoin jos Aer Lingus katsoo, että kansallisen kilpailuviranomaisen olisi pitänyt toimia Ryanairin vähemmistöosuuden osalta kansallisen kilpailuasioihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, sen on mahdollista saattaa tämä asia toimivaltaisen kansallisen viranomaisen ja/tai tuomioistuimen käsiteltäväksi. Jos kansallinen tuomioistuin arvioi, että 21 artiklan 3 kohdan tulkinta olisi välttämätön, jotta se voi ratkaista asian, tämä tuomioistuin voi pyytää EY 234 artiklan perusteella yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua tämän säännöksen tulkinnan selventämiseksi ja riidanalaisen yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen tulkinnan takaamiseksi (ks. riidanalaisen päätöksen 23 perustelukappale).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

31 Kantaja nosti 19.11.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, jolla se vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista.

32 Kantaja esitti samana päivänä jätetyllä erillisellä asiakirjalla EY 242 artiklan perusteella väliaikaista oikeussuojaa koskevan hakemuksen, jossa se vaati välitoimien määräämistä sekä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi 18.3.2008 asiassa T-411/07 R, Aer Lingus Group vastaan komissio, antamallaan määräyksellä (Kok., s. II-411) välitoimia ja täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen.

34 Kantaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.11.2007 jättämällään erillisellä asiakirjalla myös nopeutettua menettelyä koskevan hakemuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan nojalla. Komissio esitti tätä pyyntöä koskevat huomautuksensa 5.12.2007 päivätyssä kirjeessä.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) hylkäsi nopeutettua menettelyä koskevan pyynnön 11.12.2007 tekemällään päätöksellä.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 23.5.2008 antamallaan määräyksellä Ryanairin väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.

37 Ryanair ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 4.8.2008 saapuneella faksilla, että se katsoi, että komission kirjelmissään esittämät huomautukset olivat riittävät ja että se ei siten jätä väliintulokirjelmää. Sen vaatimukset tässä asiassa sisältyivät tähän telefaksiin.

38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

39 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 7.7.2009 pidetyssä istunnossa.

40 Kantaja vaatii, että

– riidanalainen päätös kumotaan

– komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Komissio vaatii, että

– kanne hylätään perusteettomana siltä osin kuin kyse on sen kieltäytymisestä aloittaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukainen menettely ja määrätä välitoimista saman asetuksen 8 artiklan 5 kohdan nojalla

– kanne jätetään tutkimatta tai toissijaisesti hylätään perusteettomana siltä osin kuin kyse on sen kieltäytymisestä esittää yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa koskeva tulkinta

– kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

42 Ryanair vaatii, että

– kanne hylätään

– kantaja velvoitetaan korvaamaan väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

43 Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista ja toinen kanneperuste tämän saman asetuksen 21 artiklan 3 kohdan rikkomista. Koska kantaja on esittänyt toisen kanneperusteen tavalla, joka liittää sen läheisesti ensimmäiseen kanneperusteeseen, mikä on vahvistettu istuntokäsittelyssä, jonka aikana kantaja on ilmoittanut, että toista kanneperustetta voitaisiin pitää ensimmäisen kanneperusteen osana, unionin yleinen tuomioistuin tutkii nämä kaksi kanneperustetta yhdessä.

Asianosaisten lausumat

44 Kantaja väittää yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohtaa koskevan ensimmäisen kanneperusteen osalta, että komissio on rikkonut näitä säännöksiä riidanalaisessa päätöksessä, kun se on katsonut sen jälkeen, kun Ryanair-päätöksellä on kielletty suunnitellun keskittymän toteuttaminen, että sillä ei ole toimivaltaa määrätä Ryanairia luopumaan vähemmistöosuudestaan Aer Lingusin osakepääomasta, ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin ennen keskittymää vallinneiden olosuhteiden palauttamiseksi tai määrätä välitoimia.

45 Kantaja riitauttaa ensinnäkin riidanalaisen päätöksen 12 perustelukappaleessa esitetyn väitteen, jonka mukaan ”kielteisiä vaikutuksia [kilpailulle] ei voi ilmetä, sillä Ryanair ei ole hankkinut eikä se voi hankkia määräysvaltaa Aer Lingusissa osana suunniteltua keskittymää”. Ryanairin osakeomistuksella on sitä vastoin merkittäviä kielteisiä vaikutuksia kilpailulle ja, jos komissiolla ei olisi tällaisessa tilanteessa

yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella toimivaltaa poistaa näitä vaikutuksia, tässä asetuksessa ja komission toimivallassa taata ”vääristymätön kilpailu” olisi huomattava aukko.

46 Niistä merkittävistä kielteisistä vaikutuksista, joita Ryanairin osakeomistuksella Aer Lingusin osakepääomasta on, kantaja korostaa seuraavia seikkoja: Ryanair on käyttänyt osuuttaan yrittääkseen päästä tutustumaan sen luottamukselliseen strategiseen suunnitelmaan ja liikesalaisuuksiin, se on estänyt Aer Lingusin osakepääoman korottamista koskevan erityisen päätöksen tekemisen ja vaatinut kahden ylimääräisen yhtiökokouksen koollekutsumista Aer Lingusin tekemien strategisten päätösten tarkastelemiseksi uudelleen. Lisäksi Ryanair on käyttänyt osakkeenomistajan asemaansa käydäkseen kampanjaa Aer Lingusin johtoa vastaan ja uhatakseen sen hallituksen jäseniä oikeustoimilla Ryanairia koskevan säädöksiin perustuvien velvoitteiden rikkomisen vuoksi. Nämä seikat heikentävät Aer Lingusta Ryanairin todellisena kilpailijana.

47 Taloudellisesti tämäntyyppiset vähemmistöosuudet duopolistisessa tilanteessa olevien kilpailijoiden välillä vääristävät välttämättä kilpailua. Ryanairilla on vähemmän kannustimia kilpailla Aer Lingusin kanssa, koska osakkeenomistajana se toivoo säilyttävänsä osakeomistuksensa arvon ja voivansa varmistaa sen, että Aer Lingus tuottaa voittoa. Tällainen osakeomistus aiheuttaa muutoksia asianosaisten eduissa ja rohkaisee hintojen nostamiseen ja salaiseen yhteistyöhön, mikä vääristää kilpailua. Myös Aer Lingusin houkuttelevuus osakemarkkinoilla ja taloudellisesti vähenee Ryanairin omistusosuuden vuoksi.

48 Aer Lingusin riitauttama väite on myös ristiriidassa sen komission aikaisemman käytännön kanssa, joka on vakiinnutettu toimenpiteiden toteuttamisesta tehokkaan kilpailun edellytysten palauttamiseksi yrityskeskittymien valvonnasta 21.12.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 [(EYVL 1990, L 257, s. 13)] 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti 30.1.2002 tehdyllä päätöksellä 2004/103/EY (asia COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel) (EUVL 2004, L 38, s. 1; jäljempänä Tetra

Laval -päätös), jossa komissio on katsonut, että Tetra Lavalille ei ollut syytä antaa lupaa säilyttää omistusosuutta Sidelissä, ja yritysten erottamisesta toisistaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohdan nojalla 30.1.2002 tehdyllä päätöksellä 2004/276/EY (asia COMP/M.2283 – Schneider/Legrand) (EUVL 2004, L 101, s. 134; jäljempänä Schneider-päätös), jossa komissio on katsonut, että Schneiderin alle viiden prosentin omistusosuus Legrandin osakepääomasta ei johtanut kielteisiin kilpailuvaikutuksiin. Tältä osin kantaja riitauttaa komission riidanalaisen päätöksen 13 perustelukappaleessa esittämän väitteen, jonka mukaan esillä olevan asian tilanne eroaa asioiden Tetra Laval ja Schneider taustalla olevista tilanteista, joissa julkinen ostotarjous oli jo kokonaan toteutettu ja ostaja oli ottanut määräysvallan kohteessa. Tämä eroavaisuus ei ole ratkaiseva sen tämän päätöksen 12 perustelukappaleessa olevan väitteen arvioimisen kannalta, jonka mukaan ”määräysvallan puuttuessa” kielteisiä vaikutuksia kilpailulle ei ole. Komissio on asioissa Tetra Laval ja Schneider valinnut täsmälleen päinvastaisen näkökannan eli katsonut, että vaikka kyseiset omistusosuudet olivat niin pieniä, etteivät ne mahdollistaneet ”määräysvallan” käyttämistä, vähemmistöosuudesta oli kuitenkin seurauksena sellainen kilpailun vääristyminen, jota ei voida hyväksyä. Lisäksi tässä asiassa kyseessä oleva keskittymä säilyy mahdollisena keskittymänä. Sillä, onko julkisen ostotarjouksen voimassaoloaika päättynyt, ei ole merkitystä, koska Ryanairin tarkoituksena on yhä ja jatkossakin ostaa Aer Lingus. Julkisiin ostotarjouksiin sovellettavien kansallisten säännösten eroilla ei voida perustella sitä, että joku ostaja voi säilyttää vähemmistöosuuden, kun taas joku toinen on velvollinen luopumaan siitä. Vaikutus kilpailuun on sama molemmissa tilanteissa. Esillä olevassa asiassa Ryanair-päätöksen tekemisellä ei voi olla sellaista vaikutusta, että komissio menettäisi toimivaltansa tutkia sellainen kilpailun vääristyminen, joka aiheutuu sen juuri kieltämästä keskittymästä.

49 Kantaja vetoaa myös United Kingdom Competition Commissionin (Yhdistyneen kuningaskunnan kilpailuvirasto) käytäntöön; tämä viranomainen on lokakuussa 2007 katsonut väliaikaisesti, että BSkyB:n suorittama 17,9 prosentin osuutta ITV:n osakkeista koskeva hankinta saattoi vähentää olennaisesti kilpailua sen vuoksi, että näiden

kahden yrityksen välinen kilpailu lakkasi ja että BSkyB:llä oli mahdollisuus vaikuttaa konkreettisesti ITV:n johtamiseen.

50 Toisekseen kantaja väittää, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa on tulkittava niin, että sitä sovelletaan Ryanairin kielletyn keskittymän osana hankkimaan omistusosuuteen. Samaa ajattelua sovelletaan vastaavasti komission toimivaltaan määrätä välitoimia mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan c alakohdan perusteella.

51 Yrityskeskittymistä annettua asetusta on kantajan mukaan ensinnäkin tulkittava teleologisesti. Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat valintatilanteessa kahden mahdollisen asetusta koskevan tulkinnan välillä ilmaisseet, että kaikkein suppein tulkinta veisi yrityskeskittymistä annetulta asetukselta sen tehokkaan vaikutuksen, kun taas laajempi tulkinta oli sopusoinnussa asetuksen tekstin kanssa, vaikka tätä ei ilmaistu nimenomaisesti. Se yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan tulkinta, jota komissio on soveltanut riidanalaisessa päätöksessä, on asetuksen tavoitteen, joka on EY 3 artiklan g alakohdan mukaisen vääristymättömän kilpailun järjestelmän takaaminen, vastainen. Komission valitsema lähestymistapa vie unionilta keinon puuttua Ryanairin vähemmistöosuudesta johtuvaan kilpailun vääristymiseen, vaikka tämä osuus on hankittu osana kiellettyä keskittymää.

52 Kantaja korostaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanon, joka edellyttää, että keskittymä on ”jo toteutettu” ja ”julistettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi”, osalta, että komissio tulkitsee tätä säännöstä

puhtaasti sanamuodon mukaisesti, kun se riidanalaisen päätöksen 10 perustelukappaleessa esittää, että ”esillä olevassa asiassa tutkittua keskittymää ei ole toteutettu” ja että ”komissiossa aloitetun menettelyn aikana suoritettujen toimien ei siten voida katsoa olevan osa toteutettua keskittymää”. Tämä tulkinta on virheellinen, sillä komissio katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä tutkittavat ”toimet” eroavat Ryanair-päätöksen 12 perustelukappaleessa tutkituista (ks. 16 kohta edellä). Tämä tulkinta on virheellinen myös siitä syystä, että komissio on rinnastanut yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan a alakohdassa käytetyn termin ”toteutettu” mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ”määräysvallan saamiseen”. Kantajan mielestä on ilmeistä, että keskittymä on esillä olevassa asiassa toteutettu toimilla, jotka ovat osa kiellettyä keskittymää ja joilla Ryanair on voinut hankkia (ja pitää yhä hallussaan) yli 25 prosenttia Aer Lingusin osakepääomasta. Se, että keskittymää ei ollut koskaan täydessä laajuudessa syntynyt, koska komissio esti sen, ei tarkoita, että keskittymää ei olisi ainakin osittain toteutettu Ryanair-päätöksen 12 perustelukappaleessa mainituilla toimilla. Tältä osin komission riidanalaisen päätöksen 12 perustelukappaleessa esittämä väite, jonka mukaan 8 artiklan 4 kohdan sanamuoto ei tue ”osittain toteutetun” keskittymän käsitettä, on oikea mutta hyödytön, sillä tämän säännöksen sanamuodon perusteella ei voida myöskään edellyttää täyttä toteuttamista määräysvallan hankkimisen merkityksessä. Kantajan mukaan yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan johtava periaate ei ole määräysvallan hankkiminen vaan tarve palauttaa status quo kumoamalla toimet, jotka ovat osa kiellettyä keskittymää.

53 ”Toteuttamisen” käsitettä koskeva johdonmukainen lähestymistapa edellyttää kantajan mukaan myös tämän termin merkityksen tutkimista yrityskeskittymistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan, jossa säädetään, että yhteisönlaajuista keskittymää ei saa ”toteuttaa” ennen kuin siitä on tehty ilmoitus tai ennen kuin se on julistettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi, perusteella. Komission tätä seikkaa koskevan käytännön tutkimisen perusteella voidaan todeta, että se katsoo, että tämän säännöksen perusteella voidaan estää osittaiset toteuttamiset, mukaan lukien sellaiset oikeustoimet, joilla voidaan edetä aina määräysvallan siirtymiseen saakka. Komissio oli käsiteltävänä olevassa asiassa saanut Ryanairilta lupauksen, että se lykkää Aer Lingusin osakepääomasta omistamaansa osuuteen liittyvien äänioikeuksien käyttämistä, vaikka

näiden oikeuksien käyttäminen ei vastaa määräysvallan käyttämistä. Kyse oli siis tältä osin mahdollisten kielteisten kilpailuvaikutusten välttämisestä.

54 Kantaja väittää myös, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja 7 artiklassa käytetyllä käsitteellä ”keskittymän toteuttaminen” voi, tarvitsematta arvioida asetuksen eri kieliversioita, olla kolme merkitystä: keskittymän täysimääräinen toteuttaminen, täysimääräisen keskittymän osittainen toteuttaminen tai keskittymän osan täysi toteuttaminen. Tämä moniselitteisyys tulee esiin käsiteltävänä olevassa asiassa, jossa komissio on kieltänyt keskittymän, jonka on määritelty käsittävän kaksi osaa (osakkeiden hankinta markkinoilla ja julkinen ostotarjous), joista vain ensimmäinen on toteutettu.

55 Kantaja väittää yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohdan rikkomista koskevan toisen kanneperusteen osalta, että komission virheelliset johtopäätökset mainitun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamisesta johtavat tämän säännöksen virheelliseen tulkintaan. Jos osoittautuu, että komissiolla on toimivalta määrätä Ryanairin hallitsemaa osuutta koskevista myyntitoimista, kilpailuasioista vastaavilla kansallisilla viranomaisilla ei olisi silloin tältä osin mitään toimivaltaa 21 artiklan 3 kohdan perusteella. Tämä lähestymistapa tukee ”yhden luukun” periaatetta. Jos tämä lähestymistapa on oikea, komissio on riidanalaisessa päätöksessä rikkonut yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa, kun ei se selvällä tavalla ilmoittanut, että tämä säännös oli esteenä kilpailuasioista vastaavien kansallisten viranomaisten toimimiselle, ja jätti siten tällaisen toimimisen mahdollisuuden avoimeksi. Tämän rikkomisen vakavuutta lisää se, että kyseiset kansalliset viranomaiset ovat ilmaisseet vastakkaisia mielipiteitä. Tämän saman asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan johdonmukainen tulkinta sulkee pois kaikki sellaiset 21 artiklan 3 kohdan tulkinnat, jotka estävät jäsenvaltioita soveltamasta kansallista lainsäädäntöään Ryanairin omistusosuuteen sen jälkeen, kun tämä osuus erotetaan julkisesta ostotarjouksesta, ja jotka myös vievät komissiolta toimivallan tutkia tämä omistus yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan perusteella. Päinvastaisessa

tilanteessa Ryanairin omistuksella olisi oikeudellinen immuniteetti sekä Euroopan unionia että jäsenvaltioita kohtaan.

56 Komissio kiistää nämä väitteet. Se korostaa erityisesti, että yrityskeskittymistä annettua asetusta sovelletaan vain ”keskittymiin”, jotka vastaavat yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklassa esitettyä määritelmää. Tässä tilanteessa sellaisen vähemmistöosuuden hankinta, joka ei itsessään anna ”määräysvaltaa”, ei ole yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa tarkoitettu ”keskittymä”. Komissio väittää myös, että 21 artiklan 3 kohdassa ei anneta sille erityisiä tehtäviä tai toimivaltaa ja että sillä ei siten ole mahdollisuutta esittää tämän säännöksen tulkintaa silloin, kun sitä kehotetaan toimimaan EY 232 artiklan perusteella.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

57 Aer Lingus on sekä kehotuksessaan toimia että käsiteltävänä olevalla kanteella väittänyt pääasiallisesti, että Ryanairin ennen julkista ostotarjousta tai sen voimassaoloaikana hankkima omistusosuus sen osakepääomasta merkitsee komission yhteismarkkinoille soveltumattomaksi julistaman keskittymän osittaista toteuttamista. Tehokkaan kilpailun olosuhteiden palauttamiseksi komission olisi siten määrättävä kaikkien Ryanairin hankkimien osakkeiden luovuttamisesta yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan perusteella (ks. edellä 8, 23 ja 44 kohta).

58 Komissio hylkää riidanalaisessa asetuksessa tämän vaatimuksen menettelyn aloittamisesta Ryanairia kohtaan yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja katsoo, että tämän yrityksen ilmoittamaa keskittymää ei ollut toteutettu ja että riidanalainen omistusosuus ei anna Ryanairille määräysvaltaa Aer Lingusissa. Komissio katsoo myös, että koska yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa määritellyn kaltaista keskittymää ei ole, kantajan ehdottama tulkinta ylittää komission toimivallan rajat (ks. edellä 25–27 kohta).

59 Riidanalaisen päätöksen lainmukaisuuden arvioimiseksi siltä osin kuin kyse on komissiolle annetusta toimivallasta määrätä yritystä purkamaan keskittymä erityisesti luovuttamalla kaikki hankitut toisen yhtiön osakkeet, on asettauduttava yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdassa, jossa tarkoitetaan ”keskittymää”, joka ”on jo toteutettu” ja joka ”on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi”, määritettyyn ratkaisevaan ajankohtaan (ks. edellä 2 kohta).

60 Tältä osin on huomattava, että riidanalainen päätös on todella annettu aikana, jolloin komissio oli todennut, että Ryanairin ilmoittama keskittymä oli yhteismarkkinoille soveltumaton. Koska komissio ei ollut ratkaissut Ryanairin vähemmistöosuutta Aer Lingusin osakepääomasta koskevaa kysymystä Ryanair-päätöksessä ja oli todennut ilmoitetun keskittymän olevan yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 3 kohdan perusteella yhteismarkkinoille soveltumaton, komissio saattoi ratkaista tämän kysymyksen vielä erillisessä, mainitun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan loppuosan perusteella tehtävässä päätöksessä.

61 Kuten riidanalaisessa päätöksessä on aivan oikein esitetty, toinen yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ei kuitenkaan täyty, koska ilmoitettua keskittymää ei ole toteutettu. Käsiteltävänä olevassa asiassa

Ryanairilla ei ole siitä lähtien, kun keskittymä on todettu päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, oikeudellista tai tosiasiallista mahdollisuutta käyttää määräysvaltaa Aer Lingusissa tai käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tässä yhtiössä.

62 Yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa käytetty keskittymän käsite on oikeudellisesti tärkeä, sillä se on perusteena komission tämän asetuksen mukaiselle toimivallalle. Yrityskeskittymistä annettua asetusta sovelletaan kaikkiin yhteisönlaajuisiin keskittymiin (1 artiklan 1 kohta). Keskittymän käsite on määritelty mainitun asetuksen 3 artiklassa. Mainitun 3 artiklan 1 kohdan mukaan keskittymän katsotaan syntyvän, jos määräysvalta siirtyy pysyvästi, mikä seuraa esimerkiksi kahden yrityksen sulautumisesta tai siitä, että yritys hankki määräysvallan toisessa yrityksessä. Asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että mainittu määräysvalta perustuu oikeuksiin, sopimuksiin ja muihin keinoihin, jotka antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa kohteena olevassa yrityksessä.

63 Niinpä mikä tahansa toimi tai sellaisten toimien kokonaisuus, joilla toteutetaan ”määräysvallan pysyvä siirtyminen” ja jotka ”antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa kohteena olevassa yrityksessä”, on yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa tarkoitettu toteutettuna pidettävä keskittymä. Näiden keskittymien yhteinen piirre on se, että siellä, missä ennen oikeustoimea oli kaksi tiettyä taloudellista toimintaa harjoittavaa yritystä, on niitä tämän oikeustoimen jälkeen vain yksi. Komission on siis muissa tilanteissa kuin sulautumissa, joissa yksi kahdesta kyseessä olevasta yrityksestä häviää, ratkaistava, seuraako keskittymän toteuttamisesta se, että yksi kyseisistä yrityksistä saa toisessa määräysvallan, jota sillä ei aiemmin ollut. Tämä määräysvalta tarkoittaa mahdollisuutta käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa yrityksessä erityisesti niin, että yritys, jolla tämä valta on, voi tehdä toisen yrityksen strategisia päätöksiä koskevia valintoja.

64 Edellä esitetystä seuraa, että sellaisen omistusosuuden hankinta, joka ei sellaisenaan anna yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklassa määritellyn kaltaista määräysvaltaa, ei ole toteutettuna pidettävä keskittymä, jota tämä asetus koskee. Tältä osin unionin oikeus poikkeaa lainsäädännöstä tietyissä jäsenvaltioissa, joiden kansallisilla viranomaisilla on keskittymien valvontaa koskevien kansallisen oikeuden säännösten perusteella valta toimia laajemmin määriteltyjen vähemmistöosuuksien osalta (ks. edellä 21 ja 49 kohta).

65 Toisin kuin kantaja väittää, keskittymän käsitettä ei voida laajentaa koskemaan tilanteita, joissa kyseessä oleva omistusosuus ei tuota määräysvaltaa eikä siksi sellaisenaan anna mahdollisuutta käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa yrityksessä vaan kuuluu laajemmin sellaisiin komission tutkimiin ja näiden tutkimusten jälkeen yhteismarkkinoille soveltumattomiksi toteamiin ilmoitettuihin keskittymiin, joissa ei ole tapahtunut edellä tarkoitetun kaltaista määräysvallan siirtoa.

66 Yrityskeskittymistä annetulla asetuksella ei ole annettu komissiolle tällaista toimivaltaa. Mainitun säännöksen 8 artiklan 4 kohdan mukaan valta määrätä yrityksen toisesta yrityksestä hankkimien kaikkien osakkeiden luovuttamisesta on olemassa vain ”ennen keskittymän toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseksi”. Jos määräysvallan hankkimista ei ole tapahtunut, komissiolla ei ole toimivaltaa purkaa mainittua keskittymää. Jos lainsäätäjä olisi tahtonut antaa komissiolle yrityskeskittymistä annetulla asetuksella annettua laajemman toimivallan, se olisi sisällyttänyt asetukseen tätä koskevan säännöksen.

67 Tosiasioiden osalta on riidatonta, että Ryanairin omistusosuus Aer Lingusin osakepääomasta ei esillä olevassa asiassa anna Ryanairille mahdollisuutta ”käyttää määräysvaltaa” Aer Lingusissa. Riidanalaisen päätöksen 10 ja 11 perustelukappaleessa esitettyjen seikkojen lisäksi Aer Lingus ilmoittaa ”hyväksyvänsä riidanalaisen päätöksen 11 perustelukappaleessa esitetyn väitteen siitä, että Ryanair ei 27.6.2007 käyttänyt

yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua 'määräysvaltaa'". Aer Lingus ei myöskään väitä, että Ryanairin 29,3 prosentin omistusosuus sen osakepääomasta elokuusta 2007 lähtien antaisi tälle määräysvallan yhtiössä, vaan tyytyy väittämään, että tämä omistusosuus antaa sille "merkittävän mahdollisuuden puuttua Aer Lingusin johtamiseen ja liiketoimintastrategiaan".

68 Lisäksi vastauksena kantajan väitteisiin, jotka koskevat kielteisiä vaikutuksia kilpailuun, on todettava, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä aivan oikein hylännyt väitteet siitä, että nämä vaikutukset voitaisiin esillä olevassa asiassa rinnastaa konkreettisesti tapaan käyttää määräysvaltaa (riidanalaisen päätöksen 11 perustelukappale). Tältä osin on yleisesti korostettava, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen tavoitteena ei ole suojata yhtiöitä liiketoimintaa koskevilta erimielisyyksiltä yhtiöiden ja niiden osakkeenomistajien välillä tai poistaa kokonaan epävarmuutta, joka koskee sitä, hyväksyvätkö osakkeenomistajat yhtiön tärkeät päätökset. Jos Aer Lingusin johto arvioi, että Ryanairin käyttäytyminen osakkeenomistajana on sopimatonta tai lainvastaista, sillä on mahdollisuus saattaa asia toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten tai viranomaisten käsiteltäväksi.

69 Joka tapauksessa on katsottava, että vaikka on totta, että kantajan esittämät tosiseikat viittaavat siihen, että sen johdon ja Ryanairin välit ovat kireät ja että niillä on eri näkemys tietyistä asioista, niitä ei voida kuitenkaan pitää osoituksena mahdollisuudesta käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tässä yrityksessä, joka on edellytyksenä sille, että komissio voisi päättää soveltaa yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa.

70 Niinpä ainoa seikka, johon on vedottu sen väitteen tueksi, jonka mukaan Ryanair on käyttänyt omistusosuuttaan yrittääkseen päästä tutustumaan Aer Lingusin luottamukselliseen strategiseen suunnitelmaan ja liikesalaisuuksiin, on kirje, jossa Ryanair pyytää yleisesti kokouksen järjestämistä Aer Lingusin johtajien kanssa. Kannekirjelmään ei sisälly mitään sellaista, joka osoittaisi, että tällaisen kokouksen aikana olisi todella vaihdettu luottamuksellisia tietoja. Tällainen tietojenvaihto ei

kuitenkaan olisi välitön seuraus vähemmistöosuudesta vaan liittyisi kahden yhtiön myöhempään menettelyyn, jota voitaisiin mahdollisesti tarkastella EY 81 artiklan kannalta.

71 Samoin sen väitteen osalta, jonka mukaan Ryanair olisi äänestänyt sellaista erityistä päätöstä vastaan, jonka perusteella hallitus olisi voinut järjestää osakeannin ilman, että sen tarvitsee tarjota osakkeita ensin osakkeenomistajille, kuten yhtiölainsäädännössä yleisesti edellytetään, kantajayhtiön pääjohtajan lausumista, jotka sanomalehti The Irish Times on 7.7.2007 julkaissut artikkelissa, jonka otsikko on ”Ryanair estää Aer Lingusin yrityksen pienentää Ryanairin omistusosuutta”, ja joita komissio on lainannut kantajan sitä vastustamatta, ilmenee, että tämän päätöksen tekemisen epäonnistumisesta ei ollut merkittäviä seurauksia yhtiölle.

72 Siitä väitteestä, jonka mukaan Ryanair on vaatinut kahden ylimääräisen yhtiökokouksen koollekutsumista Aer Lingusin tekemien strategisten päätösten tarkastelemiseksi uudelleen, komissio esittää kantajan vastustamatta, että Aer Lingusin hallitus on hylännyt nämä kaksi vaatimusta ja että kyseessä olevat päätökset on pantu täytäntöön Ryanairin vastustuksesta huolimatta. Tämä esimerkki ilmentää sitä, että toisin kuin kantaja väittää, Ryanairilla ei ole ollut mahdollisuutta saada tahtoaan läpi.

73 Sitä väitettä, että Ryanair on käynyt kampanjaa Aer Lingusin johtoa vastaan, on pidettävä uutena viittauksena Ryanairin vaatimiin kahteen ylimääräiseen yhtiökokoukseen sekä näihin vaatimuksiin liittyvään kirjeenvaihtoon ja julkisuudessa annettuihin

lausuntoihin. Kuten komissio on kirjelmissään korostanut, Aer Lingus on hylännyt nämä kaksi vaatimusta ja pannut päätöksensä täytäntöön suunnitellusti. Vaikka osoittautuisi, että Ryanair olisi häirinnyt Aer Lingusin johtoa useiden viikkojen ajan, se ei ole kuitenkaan osoitus mahdollisuudesta käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tässä yrityksessä yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa tarkoitetulla tavalla.

74 Vastauksena väitteeseen, jonka mukaan vähemmistöosuus duopoliasemassa olevassa kilpailijayrityksessä vääristäisi lähtökohtaisesti kilpailua, koska yrityksellä, joka hallitsee tällaista osuutta, on vähemmän kannustimia kilpailla sellaisen yhtiön kanssa, jonka kannattavuutta koskeva intressi sillä on, on todettava, että tosiseikat puhuvat tällaista väitettä vastaan. Komissio esittää tältä osin kantajan vastustamatta, että Ryanair on sen jälkeen, kun se oli hankkinut omistusosuutensa Aer Lingusissa, perustanut neljä uutta reittiä, joilla Aer Lingus toimi aikaisemmin yksin, ja kasvattanut lentojensa tiheyttä kuudella muulla reitillä, joilla se kilpailee Aer Lingusin kanssa (ks. Ryanairin lehdistötiedotteet, jotka on otsikoitu ”Ryanair julkistaa kuusi uutta reittiä Dublinista” (15.8.2007), ”Uusi reitti – 31. – Shannonin lentoasemalta ja kolme uutta reittiä Dublinista” (25.10.2007). Tämä teoreettinen väite ei missään tapauksessa riitä sellaisenaan ilmentämään Ryanairin määräysvaltaa Aer Lingusissa eikä perustelemaan esillä olevassa asiassa vaadittua vähemmistöosuudesta luopumista.

75 Sama koskee väitettä, jonka mukaan Ryanairin omistusosuudella on konkreettisia vaikutuksia Aer Lingusin osakkeisiin siten, että osakkeet ovat sen vaikutuksesta viimeksi mainitun yrityksen kannalta vähemmän kiinnostavia. Lähtökohtaisesti Aer Lingusin houkuttavuus osakemarkkinoilla ja taloudellisesti ei perustu yksin Ryanairin vähemmistöosuuteen vaan sitä arvioitaessa on otettava huomioon tämän yrityksen koko osakepääoma, jonka haltijoina voi olla muita merkittäviä osakkeenomistajia. Vaikka lisäksi oletettaisiin, että Ryanairin omistusosuudella voisi olla vaikutusta sen houkuttavuuteen, tämä ei riitä osoitukseksi yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa edellytetyn kaltaisesta määräysvallasta.

76 Sen hyväksyminen, että komissio voisi määrätä vähemmistöosuuden luovuttamisesta yksin sillä perusteella, että vähemmistöosuus merkitsee teoreettista taloudellista riskiä duopolitilanteessa tai tähän duopoliin kuuluvan yrityksen osakkeiden houkuttavuutta vähentävää tekijää, merkitsisi komissiolle yrityskeskittymistä annetussa asetuksessa annetun toimivallan ylittämistä.

77 Komission aikaisemman käytännön osalta on huomattava, että sen tutkimisen perusteella voidaan joka tapauksessa todeta, että kaikki komission tähän mennessä yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan perusteella tekemät päätökset koskevat jo toteutettuja keskittymiä, joissa kohdeyhtiö oli lakannut olemasta ostajasta riippumaton kilpailija. Erona esillä olevaan asiaan nämä päätökset eivät koskeneet yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan soveltuvuutta kyseessä olevaan keskittymään vaan vain asianmukaisia toimia keskittymän toteuttamisen poistaman kilpailun palauttamiseksi, ja nämä toimenpiteet voivat vaihdella asiasta toiseen kunkin tapauksen olosuhteiden mukaan. Vähemmistöosuuksien käsittelyä koskevaan komission aikaisempaan käytäntöön, joka perustuu yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaan, ei voida siten mielekkäästi vedota tässä säännöksessä määritettyjen kriteerien kyseenalaistamiseksi.

78 Tästä syystä komissiota ei voida moittia yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan rikkomisesta, kun otetaan huomioon, että mitään keskittymää ei ollut toteutettu käsiteltävänä olevassa asiassa ja että sillä ei siten ollut toimivaltaa määrätä Ryanairia luopumaan osuudestaan Aer Lingusin osakepääomasta. Komissiolla olisi ollut tällainen toimivalta yrityskeskittymistä annetun asetuksen perusteella vain silloin, jos tämä omistusosuus olisi antanut Ryanairille määräysvallan Aer Lingusissa eli mahdollisuuden käyttää oikeudellista tai tosiasiallista ratkaisevaa vaikutusvaltaa, mistä käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole kyse.

79 Edellä esitettyyn arviointiin ei vaikuta se, että komissio on tutkintamenettelyn aikana katsonut, että Ryanairin osakemarkkinoilta juuri ennen julkista ostotarjousta ja sen aikana hankkiman osuuden on katsottava kuuluvan tämän tarjouksen alaan, jolloin komission ilmaisua käyttäen muodostuu ”yksi keskittymä”. Tässä vaiheessa eli tutkintamenettelyn aikana komission huolena ei ole ”keskittymän toteuttamista edeltäneen tilanteen palauttaminen” sellaisen ilmoitetun keskittymän osalta, jonka soveltumattomuutta koskevan päätöksen se on tehnyt ja joka on jo toteutettu. Tämä tehtävä sillä on vasta siitä lähtien, kun lopullinen päätös on tehty ja kun tästä päätöksestä on tehtävä johtopäätökset siinä tapauksessa, että osoittautuisi, ettei tilanne ole sen mukainen.

80 Tutkintamenettelyn aikana komissio pyrkii pikemminkin välttämään joutumasta tilanteisiin, joissa keskittymä on toteutettu siitä huolimatta, että se voidaan vielä todeta soveltumattomaksi yhteismarkkinoille. Yrityskeskittymistä annetun asetuksen 7 artiklan tavoite on tämä eli sen turvaaminen, että yhtä tämän asetuksen perusperiaatteista, jonka mukaan yhteisönlaajuista keskittymää ei voida toteuttaa ennen kuin siitä on ilmoitettu etukäteen komissiolle ja tämä on ensin hyväksynyt sen, noudatetaan.

81 Mainitun asetuksen 4 artiklan, jonka otsikko on ”Ennakkoilmoitus – –”, 1 artiklassa säädetään, että tässä asetuksessa tarkoitetuista keskittymistä on ilmoitettava komissiolle ennen niiden toteuttamista ja sopimuksen tekemisen, julkisen osto- tai vaihtotarjouksen julkistamisen tai määräysvallan tuottavan osuuden hankkimisen jälkeen. Tämä periaate toistetaan myös yrityskeskittymistä annetun asetuksen 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Keskittymien toteuttamisen lykkääminen”. Mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisönlaajuista keskittymää ei saada toteuttaa ennen kuin siitä on tehty ilmoitus tai ennen kuin se on julistettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Sen 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että 1 kohdassa säädetty ei estä sellaisen julkisen osto- tai vaihtotarjouksen tai arvopapereita koskevien liiketoimien sarjan toteuttamista, joilla 3 artiklassa tarkoitettu määräysvalta saadaan useilta myyjiltä, edellyttäen, että keskittymästä ilmoitetaan komissiolle 4 artiklan mukaisesti ja että

ostaja ei käytä kysymyksessä oleviin arvopapereihin liittyvää äänioikeuttaan taikka käyttää sitä vain säilyttääkseen näiden sijoitusten täyden arvon komission myöntämällä poikkeusluvalla.

82 On huomattava, että velvollisuutta lykätä keskittymän toteuttamista, kunnes komissio on antanut sille luvan, koskee automaattinen poikkeus julkisen ostotarjouksen tapauksessa tai silloin, kun määräysvalta hankitaan arvopapereita koskevien liiketoimien sarjalla useilta myyjiltä. Hyötyäkseen tästä poikkeuksesta niiden, joita asia koskee, on ilmoitettava keskittymästä viipymättä komissiolle ja oltava käyttämättä näihin osuuksiin liittyviä äänioikeuksia. Kuten komissio kirjelmissään esittää, tästä poikkeuksesta seuraa toimen kieltämiseen liittyvän riskin siirtäminen ostajalle. Jos komissio arvioi tutkintamenettelyn päätyttyä, että ilmoitettu keskittymä on kiellettävä, keskittymän toteuttamiseksi hankituista osakkeista on luovuttava, kuten asiat Tetra Laval ja Schneider, jotka on mainittu riidanalaisessa päätöksessä ja joihin kantaja on vedonnut, ilmentävät (ks. edellä 27 ja 48 kohta).

83 Tässä tilanteessa sellaisen omistusosuuden hankkiminen, joka ei itsessään anna yrityskeskittymistä annetun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettua määräysvaltaa, voi kuulua mainitun asetuksen 7 artiklan soveltamisalaan. Komission lähestymistapa on ymmärrettävä siten, että se käyttää käsitettä ”yksi keskittymä” vähentääkseen riskiä sellaiseen tilanteeseen joutumisesta, jossa päätöstä yhteismarkkinoille soveltumattomuudesta olisi täydennettävä purkamista koskevalla päätöksellä, jolla pyrittäisiin lopettamaan määräysvallan hankkiminen, joka oli alkanut jo ennen kuin komissio on ottanut kantaa sen kilpailuvaikutuksiin. Kun komissio esitti Ryanairille pyynnön siitä, ettei tämä käyttäisi äänioikeuksiaan, ja lisäsi, etteivät ne antaneet Ryanairille määräysvaltaa Aer Lingusissa (ks. edellä 14 kohta), komissio pyysi vain tätä yritystä välttämään joutumista tilanteeseen, jossa se toteuttaisi keskittymän, jonka osalta on tehtävä päätös 8 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella siinä tapauksessa, että keskittymä todettaisiin päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

84 Näistä syistä komissio on aivan oikein katsonut riidanalaisen päätöksen 12 ja 13 perustelukappaleessa, että Ryanairin vähemmistöosuutta Aer Lingusin osakepääomasta ei voida käsiteltävänä olevassa asiassa pitää sellaisen keskittymän ”osittaisena toteuttamisena”, joka voi antaa aiheen päätöksen tekemiseen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella siinä tapauksessa, että keskittymä todettaisiin päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

85 Koska Ryanair ei ole hankkinut tosiasiallista määräysvaltaa Aer Lingusissa, riidanalaista osakeomistusta ei voida rinnastaa ”keskittymään”, joka on ”jo toteutettu”, vaikka toimi, johon tämä osuus kuuluu, on julistettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

86 Mikään kantajan kirjelmissään ja istuntokäsittelyn aikana esittämistä väitteistä, joissa on pääasiallisesti toistettu se teoria, johon jo riidanalaisella päätöksellä vastataan, ei saata edellä esitettyä kyseenalaiseksi.

87 Siten huolimatta Ryanair-päätöksessä esitetystä yhden keskittymän määritelmästä ja päätöksestä siitä, että keskittymä on yhteismarkkinoille soveltumaton, komissio on riidanalaisessa päätöksessä esittänyt riittävät oikeudelliset ja tosiasialliset perustelut päätökselleen olla ryhtymättä toimenpiteisiin yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan perusteella.

88 Sama pätee yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 5 kohtaan, jonka osalta kantaja esittää samat väitteet komission riidanalaisessa päätöksessä tältä osin tekemästä arvioinnista, jossa toistetaan vastaavasti mainitun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa koskeva arviointi.

89 On huomattava vielä, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä ilmaissut, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohdassa asetetaan vain velvoite jäsenvaltioille eikä siinä anneta komissiolle erityistä oikeutta tai toimivaltaa. Komissio on siten katsonut, että sillä ei ollut oikeutta esittää sitovaa tulkintaa tästä säännöksestä eikä se voinut vastata Aer Lingusin esittämään tulkintapyyntöön (ks. edellä 29 kohta).

90 Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa komission tavoin, että yrityskeskittymistä annetun asetuksen 21 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”jäsenvaltio ei saa soveltaa kansallista kilpailulainsäädäntöään yhteisönlaajuiseen keskittymään”, ja että siinä ei siten anneta komissiolle toimivaltaa tehdä päätöksiä, joilla olisi sitovia oikeudellisia vaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa Aer Lingusin etuihin. Komissiota ei siten voida moittia siitä, että se on vastauksessaan muistuttanut käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavista oikeussäännöistä ja johtopäätöksistä, jotka niiden perusteella voidaan tehdä, erityisesti niiden menettelyjen osalta, joista määrätään EY 226 ja EY 234 artiklassa (ks. edellä 31 kohta).

91 Lisäksi kantajan esillä olevissa asiassa esittämillä väitteillä kehotetaan unionin yleistä tuomioistuinta tutkimaan hypoteesi, joka ei ole toteutunut, koska yrityskeskittymistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltaminen ei ole perustunut virheellisiin päätelmiin, kuten kantaja väittää (ks. edellä 55 kohta). Koska yhteisönlaajuista keskittymää ei ole, jäsenvaltioilla säilyy vapaus soveltaa omaa kansallista kilpailulainsäädäntöään Ryanairin osuuteen Aer Lingusin osakepääomasta tätä tarkoitusta varten säädettyjä sääntöjä noudattaen.

92 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

93 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja sekä komissio että Ryanair ovat vaatineet, että kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantaja velvoitetaan vastaamaan omista kuluistaan ja korvaamaan komission ja Ryanairin oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimia koskevasta menettelystä aiheutuneet kulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Aer Lingus Group plc vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission ja Ryanair Holdings plc:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimia koskevasta menettelystä aiheutuneet kulut.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä heinäkuuta 2010.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 3697

Tosiseikat ..... II - 3700

Asianosaiset ..... II - 3700

Ryanairin tekemä ostotarjous Aer Lingusista ja omistusosuuksien hankkiminen ..... II - 3701

Ilmoitettua keskittymää koskeva tutkimus ja kielto ..... II - 3701

Aer Lingusin ja komission välinen kirjeenvaihto keskittymää koskevan tutkintamenettelyn aikana ..... II - 3704

Aer Lingusin ja komission välinen kirjeenvaihto Ryanair-päätöksen jälkeen, vaatimus toimia EY 232 artiklan perusteella ja riidanalainen päätös ..... II - 3705

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 3710

Oikeudellinen arviointi ..... II - 3713

Asianosaisten lausumat ..... II - 3713

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 3719

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 3731